

Za vsakega pravega pesnika ali pesnico je pisanje prigodnih pesmi priljubljen izziv, ki se mu niso mogli upreti niti naši največji pesniki s Francetom na čelu. Prigodnice je seveda mogoče sestaviti mehansko z nasilno verzifikacijo in v skladu s priložnostjo, a to pravemu pesniku seveda ne zadostuje. Tudi naša pesnica Goga pristopa k pisanju prigodnic ustvarjalno in z navdihom, ker je pač taka že po svoji naravi. Za ljudske prigodnice sicer zadostuje, če se lepo rimajo, za takšne umetne prigodne pesmi pa je najpomembnejše razpoloženje "najstva", ki ga pesnik ustvari s svojo izbiro besed, tako da jim podeli čarne lastnosti, kot se tudi spodobi za takšno pradačno ustno zvrst pesmi, ki svoje korenine vleče iz daljne šamanske preteklosti, ko so besede imele še nadnaravne moči in so bile skoraj enakovredne urokom, a so bile kot zarotitve njihovo nasprotje. Beseda ima moč, in to nesporno zelo veliko, še dandanes, pa vendar zdaj človek sliši v življenju toliko besed, veliko pa jih tudi prebere, da so besede vsaj na videz izgubile svojo čarobno moč, ker so postale del vsakdanje in torej rutinske zavesti. A je tako zgolj na površini, kdor pa se ukvarja z besedami, pozna njihovo podtalno moč.

Obenem so slavlne prigodne pesmi ena od različic starega ljudskega običaja nazdravljanj in torej zdravic. Iskanje dobrih želja, ki jih govorec tudi občuti, ima nesporno tudi neko moč, če ne drugega, čaščencu vsaj nekaj, včasih pa tudi veliko pomenijo in mu s tem krepijo njegovo samopodobo, to pa mu po svoje olajša uresničenje njegovih želja v prihodnosti.

Vsak človek je lačen prijaznih želja in toplih besed, saj večina doživlja zgolj samo nenehno nerganje, prepir, preklinjanje ipd. Kot nekakšno simbolno protiutež vsem tem vsakdanjim negativnim odklonom izdajava z Gogo to njeno peto pesniško zbirko, ki je izbor iz njenega velikanskega prigodnega opusa. Ta knjiga je nekakšen odpustek za grehe vsega človeštva. Ko boste pobiti, jo vzemite v roke in odprite, pa se boste kmalu bolje počutili. Človeku znati povedati lepe stvari, ki so tudi resnične, je namreč velika umetnost, še zlasti v tem svetu, ki nam nenehno z nečim grozi, in čeprav so besede tolažbe kdaj tudi lažne, pa jih je lepo poslušati in brati.

Urednik